

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Alij Diuinæ vocationis effectus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

g Luc. 7. 47.

h Aliorum.

h Isai. 8. 3.

i Act. 2. 41.

k Cap. 4. 4.

Lib. 2. in

Lucam.

Luc. 11.

49.

Ruth vi-
denses festi-
nans.

peruenerit, quod multi alij iusti in multis annis non peruenerunt: quemadmodum insinuat dulcissima illa sententia eius, qui charitatis ac sanctitatis gradus ponderare nouit, ac aestimare, cum dixit: *g remittitur ei peccata multa, quoniam dilexit multum.* Simili festinatione cucurrerant, eodē impulsu diuino tacti, Matthæus, Zachæus, Samaritana, alijque peccatores, quos Christus D. N. vocauit, & conuertit, significationem implens nominis, quod iussit D. E. V. S. Isaiam illi imponere: *h voca, inquit, nomen eius, accelera spolia deirabere, festina prædari.* valde enim anxie desiderat, fortis illius armati domum prædari, eiusque spolia, nostra scilicet corda sibi accipere. Eadem verò festinatione cupit ipse, nos prædari eius cor; magnoque feruore ac festinatione cælum eius rapere. Ac propterea diuinū suum spiritum communicauit tanquam ventum vehementem, & in linguis igneis: cuius ignis efficacia ad eò fuit præpropria, vt prima sua concione S. Petrus, cum eiusdem inspirationis impetu, rapuerit sibi *tria millia* peccatorum; & in secunda, *k quinque millia.* vt enim ait S. Ambrosius, *nescit tarda molimina Spiritus Sancti gratia,* horret moras, ac dilationes; potius, cum primū nostræ conuersionis opus aggreditur, vellet eam cum omni exactione perficere. Propterea enim dicit: *lignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi vt accendatur?* ignis hic est Spiritus sancti inspiratio, de cælo in terram; in ipsos scilicet peccatores descendens: quam, vt eo citiùs opus perficiat, Christus ipse fouet, ac nutrit, donec contritionis & amoris actum producat, quo peccata consumantur. Sed quid mirum, si aspectus, quem lux diuina communicat, talem affectum ac properationem efficiat, ad consequendum quod vidit? Nam si aspectus corporalis rerum terribilium aut ipsi corpori iucundarum, magnum calcar addit ad festinationem in illis fugiendis, his verò quærendis: mirum certè non erit; si spiritualis aspectus rerum terribilium, aut spiritui gratarum eundem effectum producat. Quamobrem meritò nomen RUTH, *videntem* significat & *festinantem*, ad significandum, eam cælesti lumine illustratam, tanto spiritus feruore opus suæ conuersionis accelerasse: vt adhuc Tyro in lege, quam amplectabatur, nullas timens difficultates, obtulerit se, quemadmodum postea videbimus, ad æquè festinandum in cursu, atque ipsa Noëmi, quæ antiqua valde erat, in eaque lege veterana. O diuinæ Vocationis efficacitatem, quæ illustrando inflammas, vrgetque vt festinetur, & absque offensione curratur! lux enim tua, & viam monstrat, & vires præbet, ad rectè, festinanterque progrediendum.

S. 2. Alij diuinæ vocationis effectus.

EXPVGNATI S duabus spiritus facultatibus, intellectu & voluntate: supersunt internæ carnis potentia, imaginatio & sensualitas, à qui-

bus

bus fortis ille armatus arma plurima accipit. De quo propterea non sine magno mysterio Christus D. N. dixit, quod a *custodiat atrium suum*, domus enim hominis habet suas aulas altiores, Memoriam scilicet, Intellectum & Voluntatem; & atrium inferius ad ipsas portas, imaginationē scilicet & sensualitatem: quarum portae sunt ipsi sensus externi. Sed quoniam Dæmon nihil potest immediate in superioribus illis facultatibus, ut postea dicemus; ideo omnem custodiam & vigilias adhibet, ad capiendum ipsum atrium: occupando scilicet imaginationem, & sensualitatem; passiones, ac propensiones naturales: unde ipsum spiritum oppugnare aggreditur, & superare contendit: quem, si iam superauit, inde quoque magna cura & sollicitudine custodit; occupando quoque exteriores ipsas portas, ne sensus aut aperiantur, aut ocludantur, nisi ad ipsius nutum.

At, supremus noster D E V S, utpote totius domus, eiusque facultatum Dominus, potest impugnationem, ubi maluerit inchoare. Quare interdum vocationem auspicatur a sensibus externis, immittens per portas oculorum, auriumue, imagines aliquas, quasi viuas, rerum valde terribilium; qualis est mors, sepulchrum, aut ignis inferni: quibus acceptis, imaginatio vehementer cum mouet timorem & metum; quibus carnis propensiones marcescunt: Intellectus vero & voluntas pacatior & aptior manent, ad videnda & amanda, quae sunt ad salutem necessaria. Sapientissime autem impugnationem suam aggreditur ab ipsis altioribus facultatibus, recta iaculando in eas globos, prunasque diuinarum inspirationum, quemadmodum diximus: ex quibus prouenit, ut facultates inferiores expugnentur, victaeque iaceant. Si enim immissus spiritus est sicut R V T H *videns & festinans*, lumine scilicet caelesti videns res aeternas; ad quas obtinendas valde festinat, ac properat: mox pars inferior est *deficiens*. Vi enim inspirationis diuinae incipiunt vitia deficere; passiones languescere; carnisque insultus marcescere: debilitatur enim diuitiarum cupiditates, voluptatum appetitiones: & fumi vanitatum euanescent: prout enim diuinus spiritus sensim ingreditur; ita spiritus proprius deficit sensum: & cum ratio ipsa sese colligit, viresque resurmit, caro suas amittit: vna enim eademque inspiratio, quae nos fortes celeresque reddit in bonum; eadem opera debiles reddit & languidos in malum: quemadmodum S. Gregorius optime perpendit, dicens: Qui in sui creatoris amore roboratur, quod magis in diuina fortitudine crescunt, eodem amplius in propria deficiunt; & qui in desiderio rerum aeternarum sunt robustiores; sunt in cupiditate temporalium debiliores. Propterea. n. Psalmista dixit: *b concupiscit ac defecit anima mea*, dum cogitaret de *atriis Domini*: prius dicit, *concupiscit*, & postea, *defecit*: debile. n. est desiderium rerum diuinarum, nisi defectionem afferat rerum propriarum: eoque amplius frigescit animus in amore seculi, quod Dei amore magis acceditur, quod in sinuauit Sponsa, cum dixit: *anima me alique facta est*, vi

a Luc. 11. 21.

Atrium hominis imaginatio & Sensualitas.

I.

Lib. 5. Moral. c. 30. & Homil. 13. in Ezech. b Psal. 83. 3. c. c. Cant. 5. 16.

locutus

d Gen. 32. 25

locutus est dilectus. statim enim atque diuinæ inspirationis pulsus, tactusque percipitur, carnis fortitudo debilitatur; & ipsa infirma debilisque manet in seipsa: quemadmodum etiam Iacob, cum *luctaretur* cum Angelo, Angelus verò *tetigisset nervum femoris eius, statim emarcuit: ipseque claudicabat.* ad ostendendum, quòd, si diuini amoris affectus, spiritusque virtus sit firma & constans, amor proprius carnisque fortitudo deficiat. Hæc ferè S. Gregorius. Ex quibus deprehendes vocationis diuinæ, cor tangentis efficacitatem: attractu enim suo ita liquefacit ac dissoluit quicquid carnale illud habebat: vt te, æquè superbum & arrogantem atque Saulum, impetus iste ex equo tuæ superbix deiciat; carnis insultus moderetur; auferatque appetitum videndi, comedendi, bibendi, ac degustandi res iucundas huius mundi: & potiùs horrorem quendam, earumque fastidium tibi afferet: ingeret verò tantam tuæ salutis famem, vt præ eius desiderio deficiens, dicas cum Dauide: *e exercitatus sum, & defecit spiritus meus.*

e Psal. 76. 4

2.

Contrarij
effectus Spi-
rituum.

Gen. 3. 5.

g Act. 9. 3.

Psal 13. 8.

h Isa. 40. 31

i Ezech. 1.
12. & c.

Ex his, quæ dicta sunt licebit discrimen agnoscere inter suggestionem Dæmonis, & Spiritus sancti inspirationem: quemadmodum enim spiritus ipsi, à quibus illæ proueniunt, contrarij sunt: ita contrarios habent effectus: quamuis idem prima facie nomen sortiantur. Vtraque enim facit nos videre, currere, ac deficere; sed modo omninò diverso. Dæmonis enim suggestio excæcat oculos animæ, ne videat, quod præcipit DEVS; eosdem verò aperit ad videndum, quod caro concupiscit; quemadmodum euenit Euæ, cui dixit serpens: *f in quocunque die comederitis ex eo fructu, aperientur oculi vestri; & scietis bonum & malum.* Quare huiusmodi visio, cæcitas potiùs est appellanda, vt quæ meliori alterâ priuet. Contrà verò Spiritus S. inspiratio excæcat quidem oculos, ne videant, quod carni placet: sed eosdè aperit, vt videant, quod placet Deo: quemadmodum euenit Saulo: quem lux cælestis ad eò excæcauit, vt etià *g apertis oculis nihil videret.* Quæ tamè, visio potiùs, quam cæcitas est appellanda, vt quæ præstantem ad eò rerum cælestium visionem attulerit. Præterea suggestio illa valdè facit properare in adimplenda propria voluntate, conculcando diuinam; At inspiratio properare nos facit, ad implendam diuinam, mortificando propriam. Suggestio illa debilitat spiritus vigorem, acuit verò carnis insultus; facit pedes veloces ad vitia, plumbeos ad virtutem: ipsa verò inspiratio, carnis passiones domat, spiritus verò affectus corroborat: & (vt ait Isaias) *h dat illis pennas sicut aquila, vt volare possint, & currere, non laborantes, & ambulare, non deficientes in obsequio DEI.* ad eum modum, quo sancta i quatuor animalia ambulabant; quæ plena oculis vbi, erat impetus spiritus, illuc gradiebantur in similitudinem fulgoris corruscantis.

Hi sunt tres conflictus diuinæ vocationis in anima: vt obtentâ victoriâ, ingrediatur Iustificationis gratia; ad quam illa dirigitur: tunc autem non

solum

solū optimè illi conueniunt tria mystica nominis RUTH significata prædicta, sed quæcum adhuc valdè insigne & notandum. Voluit enim DEVS D.N. idem nomē in diuersis linguis aut in ipsa Hebræa, cum diuersis punctis, varia habere significata, ad indicanda varia mysteria: hoc autem nomen RUTH, secundū aliquos Doctores, significat *saturatam*, vel *inebriatam*. Anima enim, quæ sollicitè ad eō Iustificationis gratiam cōsiderauit; & ad eā obtinendā ad eō properauit, disposita omnino est, dignaque, cui Dominus nosser reddat, quod promisit, cum dixit: *k Beati, qui esuriunt & sitiunt Iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur.* Quæ autem hæc est Iustitia, nisi gratia, quæ nos iustificat? quæ tanta communicatur, quanta fames est ac dispositio, ad eam accipiendam præcedens: simul verò datur vinum Charitatis, quod nos inebriat, cælestium donorum plenitudine; iuxta illud Dauidis. *inebriabuntur ab ubertate domus tuæ, & torrente voluptatis tuæ potabis eos*, donec satureretur. Tunc etiam datur filio prodigo in *utulus saginatus*, quo suum cor famelicum satiet. Alia denique stupenda assert bona in subsequētibz Capitibus insinuanda. Sed nunc huic finem imponamus, monētes, vt siquidē inspiratio Dei nostram exigit cooperationem, ad omnes hos effectus integrè producendos: statim atque eius pulsū senseris, diuini Spiritūs præsentiam (vt S. Bernard. dicit) agnoscas: cuius vox sonat in auribus tuis, veniatque ad te iustificandum; ac donis suis replendum; modò te ad ea recipiēda disponas. Poteris verò magno seruore ei dicere: *ô diuine Spiritus, qui ubi, & qua efficacitate vis, ad peccatores iustificandos, inspiras: præmitte ignem, qui te præcedit, vt luce sua me illuminet, ardore inflammet, velocitate acceleret; ad triuitate denique debilitet ad omne malum, & corroboret ad omne bonum: sariando me donis tuæ gratiæ, donec plenè satures in tua gloria in æternum, Amen.*

Ruth Satu-
rata.Arias Mont.
Tom. ult.
Bibl.

k Matt. 5. 6

l Psal. 53. 9

m Luc. 15.
23.Serm. 1. de
Pentecost.

CAPVT III.

ADMIRANDIS VIIS ET RATIONIBVS DEVS

*Dominus Noster vniversos mundi peccatores vocat, offerens illis
media auxilia, ad conuersionem sufficientia.*

TRIPENDAMEDIA adhibuit DEVS D. N. adhibetque continuè ad omnes mundi peccatores vocandos, & conuertendos; tã infideles, ad suam Ecclesiam eos deducendo; quàm fideles, vt in ea dignè viuant. Nam (vt ait S. Grogorius, Nazianzenus) *incredibilis est vis amoris, si potentia coniungatur.* Et quoniam DEVS in vtroque est infinitus, fir, vt immensa eius Charitas ipsum permo- ueat, ad media nostræ salutis omnipotentia suâ exe-

In vita sua
quam ipse
scripsit car-
mine.

Tom. 1.

D

quenda